

Arrest

nr. 42 311 van 26 april 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 16 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 maart 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. LIPS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 30 augustus 2009 het Rijk binnen en diende op 1 september 2009 een asielaanvraag in. Op 17 december 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Ugandees staatsburger van Muyoro origine te zijn afkomstig van Buhaguzi in Hoima district. U hebt uw land van herkomst verlaten omwille van uw lesbische geaardheid. U had een eerste lesbische relatie met Betty Atugonza en nadat Betty verhuisd was, begon u een relatie met Tina Mubiru. Uw vader is overleden op 20 maart 2005 en u kon door gebrek aan financiële middelen uw studies niet verderzetten. Uw lesbische vriendin Tina beloofde u te helpen. Ze woonde en werkte in Kampala. Op 2 april 2006 verhuisde u naar Kabalagala, Kiwuna zone te Kampala. U begon op 10 april

2006 te werken in een bar Capital Pub. U ontmoette in 2008 de Belgische Greet van Hout in Capital Pub en begin januari 2009 begon u een relatie met haar. U verhuisde naar een andere kamer in Kabalagala. Op 2 mei 2009 kwam uw neef Robert naar Kampala en hij vroeg geld voor uw zieke moeder. Robert kwam naar de bar Capital Pub en zag u en Greet kussen. Robert logeerde die avond bij u en hij hoorde u en Greet vrijen. De volgende dag keerde Robert terug naar het dorp. U werd daarna naar het dorp geroepen voor een meeting. Op 17 mei 2009 ging u naar het dorp voor de meeting, waar u werd aangesproken over uw lesbische geaardheid. U ontkende. Er werd u geantwoord dat het duidelijk was, dat Robert u had zien kussen en had horen vrijen met Greet. U werd als een vloek bekeken en u zou gestenigd worden of naar de rechtbank gebracht worden. U verliet de meeting en keerde terug naar Kampala. Op 25 juni 2009 werd u op het werk gearresteerd. U vermoedt dat uw familie en de clan de politie informeerden. U werd naar het politiekantoor van Kabalagala gebracht. Er werd u gezegd dat u lesbische bent, wat u ontkende. U werd na drie dagen vrijgelaten door gebrek aan bewijzen. U ging twee dagen voor verzorging naar het ziekenhuis in Kabalagala. Hierna hervatte u uw werk. Op 8 augustus 2009 werd u samen met Greet thuis gearresteerd. Drie agenten kwamen jullie voor ondervraging halen. U werd naar het politiekantoor te Kampala Road gebracht. U werd gevraagd waarom jullie lesbisch waren en gezegd dat jullie niet in de rechtbank zouden verschijnen. Greet kocht de officier Mugisha om, zodat hij haar collega Kato zou bellen. Kato kocht Mugisha om om jullie vrij te laten. Jullie werden op 14 augustus 2009 vrijgelaten. Na uw vrijlating, verbleef u samen met Greet in het huis van Pierre, een vriend van Greet. Uw broer Julius bracht op 15 augustus 2009 uw eigen paspoort tot bij Pierre. U gaf uw paspoort aan Pierre en hij regelde een Schengenvisum. Op 25 augustus 2009 meldde Pierre dat hij een Schengenvisum had voor u en dat jullie zouden reizen op 29 augustus 2009. U hebt Uganda per vliegtuig samen met uw vriendin Greet van Hout verlaten op 29 augustus 2009. Bij uw aankomst in België werden u en Greet opgehaald door een blanke man die jullie naar een voor u onbekende plaats bracht. Greet ontving sinds haar aankomst in België telefoontjes van andere vrouwen en er ontstond onenigheid tussen jullie. Die avond gingen jullie iets drinken in een bar en Greet liep weg om een telefoontje te beantwoorden. U hebt haar niet meer teruggezien. U sliep in de bar. De volgende morgen op 1 september 2009 hebt u in België asiel gevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u getracht heeft om de Belgische autoriteiten te misleiden over uw ware identiteit en over de omstandigheden waarin u naar België bent gereisd.

Tijdens het gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken, in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal (ingevuld op 16 september 2009) en tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u telkens Carol Karungi te heten en geboren te zijn op 26.2.1985 in Hoima (zie gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken ptn. 1,2,4 en 5; vragenlijst ptn. 1,2,4 en 5 en zie gehoor CGVS, p.2). U verklaarde tijdens het gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken (pt. 34) en op het Commissariaat-generaal (zie gehoor CGVS, p.4) op 29 augustus 2009 vanuit Entebbe per vliegtuig naar België te zijn vertrokken. U verklaarde dat u samen met de Belgische Greet van Hout en met de hulp van een blanke man Pierre naar België reisde (zie gehoor CGVS, p.4). U stelt dat Greet uw paspoort in bewaring hield, gezien jullie samen reisden en Greet u na aankomst in de steek liet (zie gehoor CGVS, p.4).

Deze verklaringen over uw identiteit en de omstandigheden waarin u naar België reisde stemmen niet overeen met de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal. Na vergelijking van foto's en andere gegevens werd immers vastgesteld dat u Flavia Katutu bent, geboren op 26.1.1978 te Hoima (zie informatie administratieve dossier). U reisde in het bezit van uw eigen Ugandees paspoort (n° B0712669 afgegeven op 14.11.2008 en geldig tot 14.11.2018) en in het bezit van een Schengenvisum (n° BNL9758566 afgegeven op 20.7.2009 te Kampala en geldig van 22.7.2009 tot 22.8.2009). U verkreeg dit visum in het kader van het evenement Flamboree, een internationaal scoutskamp. Het paspoort bevat een uitreisstempel van Uganda gedateerd op 23 juli 2009 (zie informatie administratieve dossier).

Wanneer u op het Commissariaat-generaal wordt geconfronteerd met het feit dat u zich al in juli 2009 in België bevond in het kader van een kamp en dat het administratieve dossier een kopie van uw paspoort bevat (zie informatie administratieve dossier), antwoordt u ontkennend. U stelt dat het niet waar is. U voegt toe dat Greet het misschien gaf, gezien ze met uw documenten is vertrokken (zie gehoor CGVS, p.6). Wanneer u nogmaals wordt geconfronteerd met de informatie in het administratieve dossier, antwoordt u niet te liegen en met Greet te zijn gekomen. U stelt dat u nooit van een kamp heeft

gehoord en niets te weten van scouting (zie gehoor CGVS, p.6). Wanneer er u dan wordt gevraagd waarom u precies scouting zegt, stelt u aan scouting te denken wanneer er over een kamp wordt gepraat (zie gehoor CGVS, p.6). Hierbij is het opmerkelijk dat u zelf spontaan 'scouting' vermeldt, hoewel dit door de ondervrager nog niet was aangegeven.

Vermits u valse verklaringen aflegde over uw identiteit en gezien uw volstrekt verzonnen relaas over de omstandigheden waarin u naar België reisde, kan de gehele geloofwaardigheid van uw asielrelaas in grote mate in vraag worden gesteld. In het licht hiervan kan de waarachtigheid van de door u aangehaalde asielmotieven dan ook bij voorbaat worden betwijfeld.

Verder dient te worden opgemerkt dat de laatste door u aangehaalde vervolgingsfeiten in Uganda door u gesitueerd zijn in de periode dat u zich, zoals blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, al in België bevond, waardoor geen geloof kan worden gehecht aan uw relaas. Zo verklaart u op het Commissariaat-generaal in Uganda te zijn gearresteerd op 8 augustus 2009 en opgesloten te zijn geweest tot 14 augustus 2009 (zie gehoor CGVS, p.11). U zou na uw arrestatie bij Pierre in Muyenga verbleven hebben en u zou het land verlaten hebben op 29 augustus 2009. Deze verklaringen stemmen niet overeen met de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat u op 23 juli 2009 Uganda hebt verlaten, naar België reisde voor uw deelname aan Flamboree en u dit evenement hebt verlaten op 5 augustus 2009 naar een onbekende bestemming (zie informatie administratieve dossier). Gezien geen geloof kan worden gehecht aan deze door u aangehaalde vervolgingsfeiten in augustus 2009 kan verder geen geloof worden gehecht aan de door u beweerde vrees voor vervolging.

Daarenboven dient te worden opgemerkt dat u getracht heeft een foutief beeld op te hangen over uw beroepsactiviteiten. U verklaart op het Commissariaat-generaal dat u uw studies stopzette na het overlijden van uw vader en u nadien begon te werken in een bar Capital Pub in Kampala als dienstster (zie gehoor CGVS, p.3). In het visumdossier geeft u echter als beroep op 'kaderlid bedrijfswereld' en 'administratief assistent' (zie informatie administratieve dossier), wat niet overeenstemt met het door u in uw asielprocedure geschetste profiel.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u vage verklaringen aflegt over uw lesbische vriendin Greet van Hout. U verklaart dat Greet ongeveer 35 jaar oud is en in Uganda werkte voor de NGO Save the Children. U blijkt niet de namen van haar ouders te kennen, noch te weten of ze broers of zussen heeft (zie gehoor CGVS, p.6). U verklaart dat haar ouders in Gent wonen, maar u blijkt verder geen enkele contactgegevens van haar of haar familie te hebben (zie gehoor CGVS, p.6 en p.5). Ook wanneer u hierop wordt gewezen verklaart u er niet aan gedacht te hebben te vragen waar in België jullie naartoe zouden gaan (zie gehoor CGVS, p.5). Het is ongeloofwaardig dat u zich geen vragen zou gesteld hebben wanneer uw vriendin uw reis organiseerde en u met haar naar België reisde. U stelt niet te weten of Greet getrouwd is, noch bent u op de hoogte of u haar eerste partner in Uganda was (zie gehoor CGVS, p.6). U verklaart niet te weten hoelang Greet al in Uganda was en u stelt dat u haar ontmoette in 2008 en jullie verliefd werden in 2009 (zie gehoor CGVS, p.6). Wanneer gevraagd werd hoelang ze in Uganda zou blijven, verklaart u dat ze een contract had voor vijf jaar, maar dat ze u niet zei wanneer haar contract zou afgelopen zijn (zie gehoor CGVS, p.7). U verklaart dat Greet werkte voor de NGO Save the Children in Gulu, maar u blijkt niet te weten waar in Gulu ze verbleef, noch welke weg ze aflegde tussen Gulu en Kampala (zie gehoor CGVS, p.7). Buiten Kato kan u geen andere namen noemen van collega's van Greet (zie gehoor CGVS, p.7). Het is weinig aannemelijk dat u niet meer afweet van uw vriendin Greet, met wie u sinds januari 2009 beweert een relatie te hebben gehad. Men mag toch enigszins verwachten dat u op de hoogte zou zijn van enkele gegevens van uw vriendin.

Daarbij dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij de door u aangehaalde beleving van uw lesbische geaardheid. Zo stelt u dat er geruchten waren in het dorp dat u lesbische was (zie gehoor CGVS, p.8). Het is dan ook bevreemdend dat u bij het bezoek van uw neef Robert, die uit het dorp naar Kampala kwam, niets ondernam of Greet verzocht om ervoor te zorgen dat uw neef niet op de hoogte zou geraken van uw relatie met Greet. U verklaart dat u Greet niet vroeg om voorzichtig te zijn, omdat u van haar hield (zie gehoor CGVS, p.10). Uw verklaring dat u bang was dat Greet u zou verlaten als u haar zou aanspreken (zie gehoor CGVS, p.10), is geen afdoende uitleg voor het feit dat u niet met haar sprak over de mogelijke gevolgen die u zou kunnen kennen wanneer geweten was dat u met haar een relatie had. Het is bovendien weinig geloofwaardig dat u als lesbische vrouw het homofobe klimaat dat u beschrijft in Uganda niet heeft opgemerkt en dat u en uw vriendin elkaar kusten en omhelsden in het bijzijn van anderen in de bar (zie gehoor CGVS, p.8 en p.9). Uw verklaring dat het niet mogelijk was tijdens uw relatie met Tina, een zwarte vrouw, om elkaar te kussen in het publiek, maar dat dit met Greet, een blanke, geen probleem was (zie gehoor CGVS, p.9), komt weinig overtuigend over. Wanneer u wordt gevraagd om dit te verduidelijken omdat het toch een intiem gebaar is tussen twee vrouwen, antwoordt u dat twee zwarte vrouwen bang zijn wat de andere mensen zullen zeggen, maar

met een blanke je niet bang bent (zie gehoor CGVS, p.9). U stelt kortweg dat u niet bang was. Dit gedrag komt niet overeen met de houding van iemand die voor zijn leven vreest en zich vervolgd voelt omwille van zijn seksuele geaardheid.

Gezien bovenstaande vaststellingen maakt u uw lesbische geaardheid niet aannemelijk, waardoor geen geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar uw land van herkomst.

Wat uw relaas betreft kan bovendien nog worden opgemerkt dat, indien de door u aangehaalde feiten echt zouden plaatsgevonden hebben en de door u geschetste situatie reëel zou zijn, u geen enkele reden had om uw ware identiteit voor de asielinstanties te verbergen. Het feit dat u oordeelde een valse identiteit te moeten aannemen bevestigt dan ook bovenstaande redenering in verband met de gehele ongeloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er dient te worden vastgesteld dat u echter niet in het bezit bent van enig reis- of identiteitsdocument dat uw identiteit, reisweg en asielrelaas zou kunnen staven. Hierbij dient te worden opgemerkt dat u volgens uw verklaringen uw land van herkomst verliet in het bezit van uw eigen paspoort en een Schengenvisum, wat moeilijk in overeenstemming is te brengen met een vrees voor vervolging door de Ugandese autoriteiten. De door u neergelegde artikelen betreffen de algemene situatie van homoseksuelen in Uganda, maar doen geen afbreuk aan bovenstaande motivering.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster roept een “*Schending van de wet, in het bijzonder van de artikelen 48. 48/2 tot en met 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, schending van artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951; kennelijke verkeerde interpretatie; machtsafwending en machtsoverschrijding*” in.

2.2. Een middel of een onderdeel van een middel is slechts ontvankelijk in de mate dat niet alleen wordt aangegeven welke bepaling of beginsel met een bestreden beslissing zou zijn geschonden, doch ook wordt uiteengezet op welke wijze die schending zou zijn gebeurd. De Raad stelt vast dat verzoekster “*machtsafwending*” en “*machtsoverschrijding*” inroept doch dit niet in het minst toelicht. Dit onderdeel van het middel is dan ook onontvankelijk.

2.3. Verzoekster onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen aan een inhoudelijke kritiek. Zij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

2.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekster is ertoe gehouden de stukken waarover ze beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoekster legt geen officiële identiteitsdocumenten met foto neer ter adstructie van haar voorgehouden identiteit.

3.2. Verzoekster legt ter terechtzitting een originele geboorteakte neer waarvan de inhoud niet overeenstemt met haar eerdere verklaringen. Verzoekster beweerde immers dat ze in 2005 een paspoort aanvraag. Ook al toont verzoekster niet aan dat een paspoort in Oeganda noodzakelijk is om financiële transacties te verrichten -“*Als je geen bankkaart hebt, gebruik je paspoort om geld te plaatsen of geld af te halen. Daarom gebruikte ik het*” (gehoorverslag CGVS, 23.11.2009, p.5)- dan kan hieruit wel worden afgeleid dat ze ingeschreven was in de bevolkingsregisters. In de ter terechtzitting neergelegde originele geboorteakte wordt echter gesteld dat verzoekster pas op 16 januari 2010 voor het eerst geregistreerd werd, wat manifest strijdig is met de afgifte van haar paspoort. De geboorteakte is overigens niet voorzien van een foto zodat evenmin kan komen vast te staan dat dit verzoekster aanbelangt.

3.3. Verzoekster legt haar paspoort niet neer en komt dus te kort aan haar medewerkingsplicht. Verzoekster beweert dat zij al haar documenten aan haar toenmalige partner G.V.H. gaf “*We reisden samen en ik gaf haar alles omdat we één waren, ik en zij*” en dat “*G.V.H. is met alles van mij vertrokken*” (gehoorverslag CGVS, 23.11.2009, p.5-6). De Raad kan dan ook slechts vaststellen dat verzoekster niet verder komt dan loutere beweringen en niet aantoont waarom -zelf indien alle documenten aan G.V.H. werden afgegeven- zij in de onmogelijkheid is haar identiteit en reisweg genoegzaam aan te tonen. Aangezien verzoekster met het vliegtuig naar Europa reisde, moet zij op zijn minst in het bezit zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar zij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoekster op vrijwillige wijze iedere controle van haar reisweg onmogelijk. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit en reisweg houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot haar asielrelaas en tast haar geloofwaardigheid aan. Bovendien is van algemene bekendheid dat alle passagiers aan individuele controle onderworpen worden aan de Schengengrenzen. Indien verzoekster hieraan kon ontsnappen, dient ze dit nauwgezet toe te lichten, wat niet het geval is. Ter terechtzitting blijkt overigens dat verzoekster, in zoverre haar verklaringen oprecht zijn, geen inspanningen deed om contact te nemen met G.V.H., noch via haar adres in Gent, noch via de internationale niet-gouvernementele organisatie waarvoor ze had gewerkt in Oeganda. Verzoeksters nalatigheid ondergraaft verder haar geloofwaardigheid. Ter terechtzitting wordt een faxkopie van een brief van verzoeksters werkgever neergelegd waarvan de inhoud noch de auteur vaststaat en aldus geenszins van aard is om haar geloofwaardigheid te herstellen.

3.4. Dat verzoekster haar voorgehouden identiteit en reisweg niet aantoont klemt te meer daar de Commissaris-generaal wijst op informatie toegevoegd aan het dossier waaruit blijkt dat verzoekster de Belgische asielinstanties een valse identiteit voorhoudt en dat zij op 23 juli 2009 Oeganda verlaten heeft met haar eigen paspoort en een Schengenvisum om in België deel te nemen aan een internationaal scoutskamp. Waar verzoekster meent: “*Dit paspoort werd niet ter hoorzitting op 23 november 2009 voorgelegd (zie de eindopmerkingen van de raadsman in het verslag van het Commissariaat Generaal voor de vluchtelingen en de Staatslozen) waardoor verzoekende partij niet kon aantonen dat de foto niet de hare was*” dient te worden vastgesteld dat verzoekster het administratieve dossier heeft kunnen inkijken en aldus zelf nagaan of de foto's gelijkenissen vertonen. Ook al verschijnt verzoekster ter terechtzitting met lang haar en een bril dan hadden haar foto's genomen op de Dienst Vreemdelingenzaken enkele weken na de aangifte van de verdwijning van Oegandese scouts voldoende uitsluitsel kunnen geven. Het verzoekschrift bevat op dit punt geen nuttig verweer maar enkel de melding dat de beoordeling inzake de “*Gelijkenissen op zicht tussen de foto uit het paspoort van Flavia Katutu en deze genomen van verzoekende partij bij de aanvang van de asielaanvraag*” “*niet ernstig*” is. Verzoekster gaat er tevens aan voorbij dat de bewijslast in beginsel berust bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). Het is aan verzoekster om haar identiteit aan te tonen en te staven dat zij niet de persoon is uit de informatie van de Commissaris-generaal, doch verzoekster blijft hier in gebreke en laat na haar Oegandees paspoort neer te leggen of desnoods andere nuttige (identiteits)documenten met foto. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei

1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Indien verzoekster terecht wijst op de *“grote discrepantie tussen de geboortedata”* en dat *“leeftijdverschil van zeven jaar kan met een eenvoudige botscan worden aangetoond”* stelt de Raad vast dat verzoekster blijft bij loutere beweringen zonder deze bewijzen aan te brengen. Het ter terechtzitting neergelegde geboorteaattest kan hieraan niet verhelpen nu, om bovenvermelde redenen, aan dit stuk geen bewijswaarde kan gehecht worden.

3.4.1. De Raad stelt dan ook vast dat de Commissaris-generaal terecht oordeelde dat verzoeksters verklaarde identiteit niet wordt aangetoond en naast de geboorteplaats en de vertrekperiode en fysieke gelijkenissen met het paspoort in het administratieve dossier ook verzoeksters spontane verklaringen over de scoutskampen (*“U bent aangekomen in juli, u was op kamp en dan heeft u asiel gevraagd.”*, *“Ik heb nooit van een kamp gehoord, ik weet niets van scouting”* (gehoorverslag CGVS, 23.11.2009, p. 6)) en derhalve spontaan zelf aangaf dat het een scoutskamp betrof en geen andere organisatie bijvoorbeeld in het kader van de genderproblematiek, kan haar frauduleus handelen slechts bevestigen. Aldus kan er bezwaarlijk nog enig geloof worden gehecht aan het voorgehouden asielrelaas, temeer daar verzoekster Oeganda verliet op 23 juli 2009, alvorens haar beweerdde problemen en vervolging en opsluiting plaatsgrepen. Haar verklaringen komen verzonnen voor.

3.4.2. Verzoekster staft bovendien evenmin haar beweerdde vervolging, noch haar verklaringen aangaande haar beweerdde Belgische lesbische vriendin, hun relatie en vervolging terwijl ze dit zonder problemen had kunnen aantonen. Voor zover verzoekster beweert dat zij in Oeganda een relatie begon met een Belgische vrouw en zij om die reden vervolgd werden en samen naar België vluchtten, kan redelijkerwijze verwacht worden dat zij dit kan aantonen, minstens op overtuigende wijze toelichten. De speciale intensiteit van hun relatie en het *“volle vertrouwen”* waar het verzoekschrift op wijst kan haar onwetendheid bezwaarlijk vergoelijken maar laat net toe te verwachten dat zij deze persoon bijzonder goed kent en uitvoerig kan toelichten; wat in casu niet het geval is. Verzoeksters verklaringen dat zij haar relatie niet kan aantonen omdat zij geen contactgegevens heeft van G.V.H., en zij geen contact meer hebben nadat ze plots in een bar door haar werd verlaten kunnen bezwaarlijk overtuigen nu, zoals hoger gesteld verzoekster de naam van deze persoon kent en haar werkgever. Verzoeksters voorgehouden relatie en vervolging wordt dan ook niet geobjectiveerd. Overigens kan worden vastgesteld dat onredelijk voorkomt dat verzoekster als lesbische in een land waar homoseksualiteit vervolgd wordt, een relatie met G.V.H. niet met de nodige discretie beleefde. Verzoekster verklaart geen problemen op school met haar toenmalige lesbische relaties. Het is dan ook niet ernstig dat zij haar relatie met haar Belgische vriendin plots wel openbaar maakte. Haar toelichting *“Twee zwarte vrouwen kunnen niet in publiek kussen, maar wel een blanke en zwarte kan het wel”* (gehoorverslag CGVS 23.11.2009, p.9) is een louter ongestaafde bewering en kan geenszins overtuigen nu in een Afrikaans land gemende koppels bijzonder opvallen. Verzoeksters verklaringen zijn over de hele lijn ongeloofwaardig. Er kan dan ook geenszins geloof worden gehecht aan het voorgehouden asielrelaas.

3.5. Verzoekster legt ook ter terechtzitting een *“stuk uitgaande van de Ugandese politie, augustus 2009”* neer en meent dat dit haar asielrelaas adstrueert. *“Stuk nr. 2 van de verzoekende partij gaat uit van de Criminal Investigation Directorate, Police Headquarters, Kampala, Uganda en werd door een kennis uit de sociale groep van lesbische vrouwen waartoe verzoekende partij behoort, per fax aan haar raadsman per 12 januari 2010 overgemaakt. Meer bewijzen verzamelen lijkt moeilijk zonet onmogelijk. Uit de inhoud van het Ugandese document blijkt de gevangenzetting van verzoekende partij vanaf 8 augustus 2009 alsook de reden voor haar aanhouding zijnde haar lesbische geaardheid. Los van dit stuk zijn er reeds in het verhaal van verzoekende partij heel wat elementen die met een kleine inspanning door verwerende partij gecontroleerd worden. Bijvoorbeeld kan een eenvoudige bevraging van de hulporganisatie waarvoor de vriendin werkte de waarachtigheid van het verhaal van verzoekende partij aantonen. Verzoekende partij kan alleen het wedervaren van de Belgische Greet Van Hout kennen wanneer zij haar werkelijk kende.”*

3.5.1. Verzoekster legt enkel een faxkopie maar geen origineel document neer. De Raad benadrukt wederom principieel geen geloof te hechten aan fotokopieën aangezien deze makkelijk kunnen worden vervalst. Aangezien dergelijke documenten bovendien hoe dan ook dienen te worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen, en dit in casu geenszins het geval is, kan er bezwaarlijk enig geloof worden gehecht aan dit document. Verzoekster toont ook haar identiteit niet aan zodat niet wordt aangetoond

dat het stuk haar aanbelangt. De Raad dient niet aan te tonen dat de beweringen van verzoekster onwaar zouden zijn.

3.6. Verzoekster wijst verder op algemene informatie en artikelen aangaande homoseksualiteit in Oeganda en algemene rechtsleer. Dergelijke algemene verwijzingen volstaan echter niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.3. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend en tien door :

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK